

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ευχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ἀναφορά τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ περὶ τῆς κατὰ τὴν
4 τοῦ μηνὸς γενομένης μάχης.

Σ. Διοικήσεις!

Κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ τρέχοντος μηνὸς, ἡμέραν
πάρτην, περὶ τὴν ἑσπέραν, ἐκινήθημεν πανστρατιά
Ἐλευσίνος, καὶ κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν τῆς νυ-
κτὸς ἐφθάσαμεν εἰς τὴν προμελετημένην θέσιν μας ἐδῶ
ὡς Κερασίης, ὅπου ἀμέσως ἐκάμαμεν τὰ ἀναγκαῖα
ὄχυράματα, διανομήσαμεν εἰς τὰς διαφορὰς θέσεις,
καὶ περιεμέναμεν τὸν ἐχθρὸν μετὰ χαρᾶς, ἐπικαλούμε-
νοι τὴν θείαν ἀντίληψιν, καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Διοι-
κῆσός μας. Τὰ ὄχυράματά μας δὲν ἀπέειχον ἀπὸ τὰ
τῶν ἐχθρῶν παρὰ ἑνὸς τοῦφεκίου τόπον. Προσθέτομεν
ἀκόμη ὅτι οἱ ἐχθροὶ εἶναι τοποθετημένοι εἰς ὑψηλοὺς λόφους,
καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ ἐπίπεδον.

Τὴν ἐπιούσαν ἀπὸ τὸ πρῶν ἤρχισεν ὁ ἀκροβολι-
σμός, ὅστις καὶ περὶ τὸ γεῦμα βαθμηδὸν αὐξάνων ἀπε-
πτεύχθη ἀληθὲς πόλεμος διότι ἐφθασε τὸ ἵππικόν τοῦ
ἐχθροῦ, καὶ ἱκανοὶ πεζοὶ ἀπὸ τὰ Πατήσια. Κατ' αὐ-
τὴν τὴν μάχην ἐφέρθησαν θυμαῖα καὶ οἱ ἱππεῖς
καὶ οἱ πεζοὶ Ἕλληνες ἐπειδὴ ὄρθιοι καὶ χωρὶς προ-
μαχῶν πολεμοῦντες εἰς τὸ ἐπίπεδον, ἐνίκησαν τοὺς
Τούρκους, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, καὶ τοὺς ἐδίωξαν
ἕως ἐνδὸν τῶν ὑψηλῶν ὄχυρμάτων των, φονεύσαντες
καὶ ἱκανοὺς αὐτῶν, καὶ πληγάζαντες περισσοτέρους.

Ἀλλὰ χθὲς μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου μᾶς ἐπα-
ρουσάσθη πανστρατιά ὁ Κιουταχῆς, ἔχων τὸ πολυά-
ριθμον πεζικόν του διαμοιρασμένον εἰς δύο, καὶ ἕως
ὀκτακοσίους ἱππεῖς εἰς τὰ ἀριστερά του. Ἀμέσως ἐ-
παρουσιάσθη κατέναντι τοῦ ἐχθρικοῦ ἵππικοῦ τὸ ἐδι-
κασμένον, συνωδευμένον ἀπὸ ὀλίγους πεζοὺς, καὶ ἐστά-
θη ἀρκετὴν ὥραν τὰ δύο ἵππικὰ σώματα, τὸ ἐν
ἐνδοῦ τοῦ ἄλλου, χωρὶς νὰ κινῶνται τὸ δὲ ἄξιον
ἐπαινοῦ εἶναι ὅτι ὁ γενναῖος στρατηγὸς τοῦ ἵπ-
πικοῦ χατζῆ Μιχάλης εἶχε μόνον ἐξήκοντα ἱππεῖς,
καὶ ἐκράτει εἰς ἀμφιβολίαν τοῦ πρακτικοῦ ὀκτακοσίου

Ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ Κιουταχῆ ἦτον, νὰ κυριεύσῃ
τὸ ἐμπροσθίον ὄχυράμας, εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν τοπο-
θετημένοι οἱ ἀξιωματικοὶ ἀξιωματικοί, εἰ ὅποιοι ἂν
ἔχουν τὴν εὐχὴν τῆς Διοικήσεως καὶ ὅλου τοῦ ἔθνους.
Ἀν ἐγένετο κύριος αὐτῆς τῆς θέσεως ὁ Κιουταχῆς οὐ
δυσκόλως ἠθέλαμεν δυνηθῆναι νὰ σταθώμεν καὶ εἰς τὰς
ἐπιλοιπὰς. Ἡ θέσις αὕτη εἶναι ἐν κρημνισμένῳ με-
τόχιον, κείμενον εἰς τόπον ἐπίπεδον, εἰς τὸ ὅποιον
ἦσαν τοποθετημένοι οἱ ἀνδρεῖς Ἀ. Γρίβας, Θανάσης
Τούτας τοῦ ἀντιστρατήγου Π. Νιταρά, Νικόλαος Κον-
τογιάννης, Ἰωάννης Ρούκης, Γεώργιος Βάγιος, Θα-
νάσης Βαλτινός, Γεώργιος Γεραθανάσης, Νικόλαος Κα-
σιμούλης, Πέτρος Φαρμάκης, Ἰωάννης Φαρμάκης Κρα-
βερίτης, καὶ Ἀντώνιος Βούτυρος. Ἀπὸ τὴν αὐγὴν ἤρ-
χισεν ὁ ἐχθρὸς νὰ κεραυνόβωλῃ τὸ μετόχιον μετὰ κανό-
νια καὶ γροανάτας, τὰς ὁποίας εἶχε τοποθετημένας εἰς
ὀλιγώτερον παρὰ μιᾶς βολῆς τοῦφεκίου τόπον ἀπὸ τὸ
εἰρημένον μετόχιον. Δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω τὴν ἀν-
εκδιήγητον καρτερίαν τῶν ἐν τῷ μετοχίῳ διότι, ἀπ' οὗ
ὁ ἐχθρὸς ἔρριψεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια κανόνια καὶ γροανάτας
κατ' αὐτῶν, καὶ κατηδάφισεν ἐξ ὀλοκλήρου τὸ μετόχιον,
ῥύμησε κατ' αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματός του εἰς
τρία σώματα διηρημένοι μετὰ μεγάλην μανίαν, διὰ νὰ ἐκδύ-
λουν τοὺς ἐν τῷ μετοχίῳ μετ' ἐφοδόν, ἰδόντες τὴν σταθερότη-
τά των, καὶ ὅτι δὲν ἐδύναντο νὰ τοὺς σηκώσωσι μετὰ
πυροβόλα. Τότε οἱ ἀκαταμάχητοι αὐτοὶ Ἕλληνες ἐκαρτέ-
ρησαν τοὺς ἐχθροὺς μετὰ Ἑλληνικὴν ἀληθινὰ σταθερότητα
ἐθυσίασαν ὑπὲρ τοῦ διακοσίου ἐξ αὐτῶν, καὶ πηδήσαντες
ἔξω τοῦ μετοχίου ἔτρεψαν αὐτοὺς εἰς φυγὴν, καὶ τοὺς
ἐδίωξαν ἕως ἐνδὸν τῶν ὄχυρμάτων των. Πόσοι ἐφονεύ-
θησαν κατ' αὐτὸν τὸν διωγμὸν καὶ ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν.
Συγχρόνως τὸ ἐπίλοιπον ἥμισυ σώμα τοῦ Κιουταχῆ ἐμάχε-
το πρὸς ἡμᾶς τοὺς εἰς τὰς ἄλλας θέσεις, διὰ νὰ μᾶς
ἐνασχολῇ, καὶ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ βοηθῶμεν
τοὺς ἐν τῷ μετοχίῳ, ὅπερ ἦτον ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ἀλλὰ
καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς Διοι-
κῆσεως ἔκαμαν τὸ χεῖρος των, καὶ συγχρόνως μετὰ τοὺς
ἐν μετοχίῳ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς κατ' αὐτῶν. Εἰς
ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἐξηκολούθει καὶ ὁ πόλεμος με-
ταξὺ τῶν δύο ἵππικῶν, χωρὶς ποτε νὰ δυνηθῇ τὸ πο-
λυάριθμον ἵππικόν των ἐχθρῶν νὰ ὀπισθοδρομήσῃ κατ'

δι' ὀλίγον τὸν γενναῖον χατζή Μιχάλην καὶ τοὺς ὀλίγους ἵππεις του. Τελευταῖον ὁρμήσαντες με ἀπελπισίαν οἱ ἵππεις μας, συνωδευμένοι καὶ ἀπὸ ὀλίγους πεζοὺς, ἔτρεψαν εἰς γενικὴν φυγὴν τὸ πολυάριθμον ἐκεῖνο ἱππικόν· καὶ ἦτον πρᾶγμα ἀξιοθέατον, νὰ βλέπω τις μίαν ἀγέλην ἱππέων, διωκομένων ἀπὸ ὀλίγους ἀπεφασισμένους ἀνδρείους ἵππεις "Ελλήνας. Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐγινε γενικὴ ἢ φυγὴ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὁ διωγμός των ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη. Ἡ φθορὰ τῶν Τούρκων κατ' αὐτὴν τὴν γενικὴν μάχην σύγκειται ἀπὸ πεντακοσίους φονευμένους, καὶ παμπόλλους πληγωμένους. Εὐτύχησαν οἱ "Ελληνες καὶ ἀπὸ λάφυρα.

"Ολοι, τόσο ἀξιωματικοί, ὅσον καὶ στρατιῶται, ἔκαμαν εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν θανμάσια τὸ χρέος των κυρίως ὅμως τὸ κέδος αὐτῆς τῆς γενικῆς μάχης χρεωστεῖται εἰς τοὺς ἐν τῷ μετοχίῳ, καὶ εἰς τὸ ἱππικόν μας. Ἡ γενικὴ συμπλοκὴ διήρκεσεν ὥρας τρεῖς· ὁ δὲ πόλεμος ἀπὸ τὴν αὐγὴν ἕως εἰς τὰς ὀκτὼ ὥρας τῆς ἡμέρας. Τὴν καρτερίαν καὶ τὴν ἀξιομίμητον γενναϊότητα των ἐν πῶ μετοχίῳ καὶ τοῦ ἱππικοῦ μας, ἄς τὴν ἀνταμείψῃ ἡ σεβαστὴ μας Διοίκησις, καὶ τὸ ἔθνος, δι' ἀγάπην τῶν ὁποίων ἀπεφάσισαν νὰ θυσιασθῶσιν αὐτοὶ οἱ γενναῖοι ἄνδρες.

Σεβαστὴ Διοίκησις! ἀπὸ τοὺς γενναίους ἀξιωματικούς· Σου καὶ στρατιώτας νὰ προσμένῃς καὶ ἄλλας ἀποφασιστικωτέρας ἐκδουλεύσεις· διότι εἴμεθα ὅλοι ἀποφασισμένοι νὰ ἀποθάνωμεν ὑπηρετοῦντες τὸ ἔθνος καὶ τὴν νόμιμόν του Διοίκησιν.

Ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας ἐφονεύθησαν τρεῖς καὶ ἐπληρώθησαν εἴκοσι.

Ἀπὸ τὴν προφορικὴν διήγησιν τοῦ Κυρίου Δημητρίου παπᾶ Νικολάου πληροφορεῖται ἡ Διοίκησις κατ' ἔκτασιν τὰ συμβάντα· ἐπειδὴ καὶ κατὰ τύχην εὐρέθη ἐδῶ.

Σήμερον μετὰ τὸ γεῦμα ὑπῆγε μόνος ὁ ἀρχηγὸς ἕως ἔξω τῶν Ἀθηνῶν· ἔκαμε καὶ ἓνα καλὸν τουφέκι, καὶ ἐχάλασε πάλιν τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς ἄκρον θρυωμένοι.

Μένομεν κ. τ. λ.

Ἐκ τοῦ γενικοῦ στρατοπέδου Κερατινίου,
1827 Μαγτίου 5.

Ὁ εὐπειθὴς πατριώτης
Καραϊσκάκης.

— Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης μετὰ δύο ἄλλων ἱππέων καὶ τινων πεζῶν ὑπῆγε τὴν πέμπτην τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν μεσημβρίαν εἰς ἐξέτασιν τῶν τόπων, καὶ ἐπροχώρησε παραπολύ. Οἱ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος ἀπαντηθέντες ἐχθροὶ, ἰδόντες τοὺς ἡμετέρους, ὑποπτευθέντες μὴ εἶναι περισσότεροι ἢ ὅσοι ἐφαίνοντο, ἐφυγον· ἀλλ' ἐπιστρέψαντες, καὶ μὴ ἰδόντες ἄλλους, ὥρμησαν ἐφίπποι κατ' αὐτῶν. Οἱ ἡμέτεροι ἀπεχώρησαν· οἱ Τούρκοι ἐπροχώρησαν· ἔδραμον καὶ εἰς τὰ δύο μέρη καὶ ἄλ-

λοι, καὶ οὕτως ἄρχισαν νὰ τουφεκίζονται· οἱ ἐχθροὶ ἐνίκηθησαν, καὶ ἐφυγον ζημωμένοι.

Εἰς τὸν Ταχυδρόμον τῆς Ἀγγλίας, ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου ἀναγινώσκουμεν τ' ἀκόλουθα:

« Κατὰ τὰς εἰς τὸ πολεμικὸν ὑπουργεῖον τῆς Πορτογαλλίας παρὰ τῶν διαφόρων διοικητῶν τῶν στρατευμάτων τῆς κυβερνήσεως γενομένας ἀναφορὰς φαίνεται, ὅτι οἱ ἀντάρται δεικνύουσι τόσῃ ἐνέργειαν, ὥστε τὰ συνταγματικὰ στρατεύματα ἀσχολοῦνται ἀδιακόπως εἰς τὸ νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὰ κινήματα αὐτῶν, καὶ εἰς τὸ ν' ἀκολουθῶσι κατόπιν, χωρὶς νὰ δυνήθωσι ποτὲ νὰ τοὺς ἀναγκάσωσιν εἰς μάχην. Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πολέμου θέλει γενῇ τάχιστα ὀχληρὸν εἰς τὴν ἐπικράτειαν, καὶ ἐπικίνδυνον εἰς τὰ πράγματα τῶν συνταγματικῶν. Φαίνεται προσέτι ὅτι, ἂν ἡ ἀπόδοσις τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀντάρτας, ἡ ἐντύπωσις αὕτη δὲν ἦτον τοιαύτη, ὅποια ἡλπίζετο. Ὁ σκοπὸς τῆς Ἀγγλίας, νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Πορτογαλίαν, καὶ ἡ ἔλευσις τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων εἰς τὸν Τάγον, δὲν ἐνέπνευσαν κανένα τρόπον εἰς τοὺς ἀντάρτας· καὶ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ μᾶς φανῇ παράξενον· διότι, ἐπειδὴ τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος εἶναι ἀπελπισμένον, θέλουσι ἀντισταθῇ μέχρι τελευταίας στιγμῆς. Ἐπειτα νομίζουν ἀμφίδουλον τὸ ὁποῖον ἔχομεν εἰς τὴν μεσιτείαν δίκαιον, καὶ ὑποθέτουσιν ὅτι, ἐν ὅσῳ ἡ Ἰσπανία μένει ἐκτὸς τοῦ ἀγῶνος, οἱ Ἀγγλοὶ θέλουσι μένει ἀπλοῖ θεαταὶ τῆς μεταξύ τῶν διαφόρων πατριῶν τῆς Πορτογαλλίας πάλης. "Οθεν αἱ πρῶται εἰδήσεις ἐκ Λισσαβῶνος, τὰς ὁποίας προσμένομεν, θέλουσι μᾶς κάμει πιθανῶς νὰ γνωρίσωμεν, τί θέλουσιν ἐπιχειρήσει τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἐσυνάχθησαν ἐκεῖ. »

Ἐν ἔτει 1823 ἡ μεσιτεία τῆς Γαλλίας περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἰσπανίας, δὲν προξενεῖ καμμίαν ἐκτασιν, δὲν δίδει ἀφορμὴν εἰς καμμίαν ἀπαίτησιν παρὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων· ἡ Εὐρώπη εὐρίσκει ἀποχρώσει τὰς μεταξύ Γαλλίας καὶ Ἰσπανίας κατὰ συγγένειαν συνθήκας εἰς αἰτιολογίαν τῆς ἐισβολῆς τῶν στρατευμάτων τῆς Α. Χ. Μ. εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Α. Κ. Μ.

Ἐν ἔτει 1826 προσκεκλημένη ἡ Ἀγγλία παρὰ τὴν αὐλὴν τῆς Λισσαβῶνος εἰς πλήρωσιν τῶν συμφωνιῶν τῶν πρὸς τὸν οἶκον τῆς Βραγάγκης συνθηκῶν, πέμπει βίβλειαν εἰς τὸν ἀρχαιότερον αὐτῆς σύμμαχον· καὶ ἀμέσως αὐλαὶ πίπτουσιν εἰς ἀνησυχίαν, καὶ μυστικαὶ σημειώσεις συναλλάσσονται μεταξύ τῶν ὑπουργῶν τῶν ἀπαιτῶν τῶν ἡγεμόνων.

Θεωρούμενον ὡς πρὸς τὰ δύο βασίλεια τῆς χερσονήσου τὸ ζήτημα, φαίνεται δευτέρον ἐν ἔτει 1823 ἐν ἔτει 1826. Εἶναι τρεῖς ἔτη ἡ Ἰσπανία ἦτον ἐν κόμῃ μεγάλῃ μοναρχία· ἡ φαργία, τὴν ὁποίαν ὁ κόμης τοῦ Μοντλοσιέρου ὀνομάζει παπαδικὴν φαργίαν.

(parti-prêtre) δὲν ἔτον ἀκόμη ὅ,τι εἶναι τὴν σήμερον. Ἡνωμένη μετὰ τῆς Γαλλίας, ἀναζωπυρωμένη διὰ καλοῦ πολιτικοῦ συστήματος, ἐδύνατο ἡ Ἰσπανία νὰ ἀναλάβῃ τὸν βαθμὸν, τὸν ὁποῖον εἶχε τόσον καιρὸν μετὰ τῶν δυνάμεων τῶν προΐσταμένων εἰς τὰς τύχας τοῦ παλαιῦ κόσμου.

Ὁ πρᾶγμα εἶναι διαφορετικὸν πρὸς τὴν Πορτογαλίαν. Ἡ Πορτογαλία διὰ τὴν εἰς τὰς δυτικὰς τῆς Εὐρώπης ἐστιασμένην θέσιν της, διὰ τὸ ὀλιγάριθμον πλῆθος τῶν κατοικούντων της, διὰ τὴν μικρὰν της ἑκτασιν, περικλεισμένη ἐξ ἐνός μέρους ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἐκ τοῦ ἑτέρου ἀπὸ τῶν Ἰσπανικῶν ἐπαρχιῶν, δὲν σημαίνει τόσον πολὺ, καὶ πρὸς μὲν τὴν Ἰσπανίαν σημαίνει μόνον ὡς σύμμαχος καὶ ὑψηλῆς δυνάμεως πρὸς δὲ τὴν Ἀγγλίαν, ὡς θέσις εἰς τὸ πολιτικὸν μᾶλλον ἢ τὸ στρατιωτικὸν συμφέροντα. Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῆς ἐν ἔτει 1823 γενομένης ἐκστρατείας ἦτον ἡ ἀνατροπὴ τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου τῶν Ἰσπανικῶν βουλῶν (Cortes), καὶ ἡ διατήρησις τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου, παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ βασιλέως Πέτρου δοθέντος, εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐν ἔτει 1826 ἐκστρατείας. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται ἡ τότε σιωπὴ, καὶ ἡ τὴν σήμερον γινομένη ταραχὴ.

Εἰς τὸν τόπον, ὅπου κρατεῖ ἡ ἀποστολικὴ φατρία, ὑπάρχουσι δύο κυβερνήσεις· ἡ μία πολιτικὴ καὶ φανερά, καὶ ἡ ἄλλη κεκρυμμένη καὶ θρησκευτικὴ. Ἀλλ' αἱ πολιτικαὶ κυβερνήσεις δὲν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλας κοινὸν δεσμὸν πεπαλαιωμένα μίσση, ἀρχαῖαι ἀντιζηλίαι, συμφέροντα διάφορα καθιστάνουσι τὰς φιλίας τῶν ἀνησύχους, καὶ τὰς σχέσεις τῶν ὅχι τόσον ἀσφαλεῖς. Σύμφωνοι αἱ κυβερνήσεις αὗται εἰς τὸ νὰ βοηθῶνται συναλλήλως εἰς ἀσπαγὴν καὶ καταπάτησιν τῆς ἐλευθερίας, δὲν κάμνουσι τοῦτο καὶ ὅταν ὁ λόγος εἴη καὶ περὶ τοῦ νὰ θέσωσιν ὅρια εἰς τὰς ἀδίκους ἀυξήσεις τοῦ ἱερατείου. Αἱ πολιτικαὶ κυβερνήσεις ἐπρωστάτευσαν τὴν ἀποστολικὴν φατρίαν, διὰ νὰ τὴν καταστήσωσιν ὄργανον τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην· καὶ ἡ ἀποστολικὴ φατρία μεταχειρίζεται τὰς πολιτικὰς κυβερνήσεις εἰς σύστασιν τῆς παπικῆς μοναρχίας ταύτης, τῆς ὁποίας αἱ βασιλεῖαι τῆς χριστιανοσύνης δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ ἐπαρχίαι. Ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Ἰταλία καθυπεβλήθησαν ἤδη ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἡ Γαλλία, ὑποταχθεῖσα ἱκανῶς παρὰ τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ παρὰ τῶν ὑπουργῶν, κινδυνεύει νὰ δεχθῇ τὸν ζυγὸν αἱ περιστάσεις καὶ αἱ δύο βουλαιὶ δύνανται μόνον νὰ τὴν προφυλάξωσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐξουθενώσεως.

Τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας, σύμφωνα κατ' εὐτυχίαν τὴν σήμερον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ὀπλίζονται εἰς τὸ νὰ διαλύσωσιν αὐτὴν τὴν φρικτὴν συμμαχίαν. Ὅθεν κατὰ τῆς Μεγάλης Βρετανίας διευθύνονται τῶρα ὅλα τὰ ὅπλα, καὶ ὅλοι οἱ κάλαμοι τῶν πολιτικῶν καὶ ἱερατικῶν συστημάτων. Ταράττουσι τὴν Ἰρλανδίαν, κάμνουσιν εἰς τὴν Ἰσπανίαν τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἐπιτηδείων εἰς τὸν πόλεμον στρατιωτῶν, τῶν ἀγάμων, τῶν ὑπανδρευμένων ἢ τῶν χηρευόντων ἑτέκνων, ἱκανῶν εἰς τὸ νὰ φέρωσιν ὅπλα· συγκατέλεξαν

εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς καταλόγους μονάχους, οἱ ὅποιοι ἀσκούνται εἰς τὰ ὅπλα, καὶ βαδίζουσι τὰ στρατιωτικὰ βᾶδισμα· συνάγουσι ξίφη, καὶ πυροβόλα ὅπλα, πολεμεφῶδια καὶ ζωοτροφίας· καὶ, πρᾶγμα πλέον ἀπειλητικὸν, οἱ ἐπίσκοποι, οἱ κανονικοὶ, τὰ μοναχικὰ τάγματα καταγράφονται, καὶ παρασκευάζονται εἰς τὸ νὰ προμηθεύσωσι χρήματα. Αἱ εἰς τὴν χερσονήσον Γαλλικαὶ φρουραὶ φυλάττονται ἀγρύπνως.

Εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ πράκτορες τοῦ ἀποστολικοῦ συστήματος συρράπτουσι φυλλάδια, τὰ ὅποια περιφέρονται εἰς τὰ μοναστήρια καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ φροντιστήρια, εἰς τὰς ἰησουϊτικὰς λέσχας καὶ κοινωνίας, καὶ οἱ συγγραφεῖς φαίνονται ὅτι θέλουσι νὰ ἀποκρίψωσι ταῦτα, διὰ νὰ μὴ γενῶσι γνωστὰ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς τὸ κοινόν. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ἐν τῶν λαθραίων αὐτῶν συγγραμμάτων, φέρον ἐπιγραφὴν: Οὐνερον Ἰσπανοῦ τινος, ἡ Διάλογος τοῦ Καννίγγη καὶ τοῦ Καστλερῆγου εἰς τὸν ἄδην, ὑπὸ τοῦ Κ. Βικεντίου Ἐστράδα, καὶ ἀναγγελλόμενον ὡς πωλούμενον εἰς τοὺς πωλητὰς τῶν νεοφανῶν πραγμάτων, ὅπου δὲν εὐρίσκεται διόλου. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ ἀνείρου εἰσάγει ἓνα τῶν διαλεγομένων, τοὺς ὁποίους ζωγραφίζει ὡς τρομερὰ τέρατα εἰς ἀνθρώπινον σχῆμα (*), λέγοντα: «Τώρα, ἐν ᾧ ἄρχεται εἰς τὴν Πορτογαλίαν ὁ ἀγὼν, οἱ ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης θέλουσι συστήσει μίαν δικτατορίαν εἰς κανονισμὸν τῶν πραγμάτων τῆς ἡπείρου, καὶ διὰ τούτου ἀποφεύγονται πλέον αἱ διπλωματικαὶ συνδιαλέξεις, αἱ ὁποῖαι συχνάκις δὲν κάμνουσιν ἄλλο εἰμὴ νὰ συγχίζωσι τὰ πράγματα. Ὁ δικτάτωρ, ἔχων τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸ νὰ διατάτῃ τὰ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατεύματα τῆς Εὐρώπης, θέλει εἰπεῖ:

« Πρὸς τοὺς Ῥώσους: Ἐπειδὴ τίποτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὑμετέραν αὐξάνειν, προχωρεῖτε πρὸς τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν, καὶ εἴθε ἡ τύχη ὑμῶν νὰ πληρωθῇ! Εἰς τὸν ὠραῖον ἐκεῖνον τόπον, αἱ δημοκρατικαὶ διδασκαλίαι δὲν θέλουσι δύνηθαι νὰ ἴσῃς διαφθείρωσι, καὶ ἡ λαμπρὰ ὑμῶν ἀριστοκρατία θέλει βραδύνει εἰς αἰῶνας τὴν ἑαυτῆς πτώσιν.

« Πρὸς τοὺς Προύτους: Ἐπειδὴ τὸ ξίφος τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου σᾶς κατέστησεν ἔθνος δυνατόν, προχωρεῖτε! Ἡ Ἀνοβέρα σᾶς προσμένει.

« Πρὸς τοὺς Γάλλους, πρὸς τοὺς Αὐστριακοὺς, χωρὶς τῆς βοήθειας τῶν ὁμοίων δὲν ἡθελε γενῇ τίποτε: Ὑπάγετε, νὰ συνάξητε νέας δάφνας, καὶ προσθέσατε εἰς τὰ στέμματα τῶν μονάρχων ὑμῶν τὰ ὠραιότερα ἄνθη.

« Πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς Νεαπόλεως τοῦ Πιεμοντίου, καὶ πρὸς τὸν μέγαν ἀρχιερεὰ τῆς Ῥώμης: Θέλω σᾶς αὐξήσει.

« Εἰς ἀποφυγὴν τολμηροῦ τινος ἐπιχειρήματος, ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ θέλουσι κλεισθῇ εἰς τὴν Παμπελούναν ἢ εἰς τὴν Φιγονέραν.

« Οἱ σύμμαχοι θέλουσιν ὠφεληθῇ ἀπὸ τῶν περιπλεκῶν τῆς Ἀγγλίας, (ἀναγκασμένης εἰς τὸ νὰ δια-

(*) Τὸν λόρδον Καστλερῆγον καὶ τὸν Κ. Καννίγγην.

ρίση τοὺς στόλους της καὶ τὰ στρατεύματά της, καὶ εἰς τὸ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ εἰς μακρὰ διαστήματα) εἰς τὸ νὰ ἀναττατώσῃ τὴν Ἰσλανδίαν καὶ Σκωτίαν, διὰ νὰ κατασταθῶσιν οἱ τόποι οὗτοι βασιλεῖαι ἀνέξαρτοι. Δέλει κατορθωθῇ ἐπιτηδείως ἀπόδασις εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ δέλει γενῇ πᾶσα σπουδὴ εἰς εἰσαξίν τῆς δημογωγίας εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους, διὰ νὰ κινήσῃ ὁ λαὸς εἰς ζήτησιν δημοκρατίας. Τὰ κτήματα τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν πλουσίων δέλουσι διαμοιρασθῇ μεταξὺ τῶν ἀπονημόνων. Θέλει ρηθῇ πρὸς τοὺς ἐργάτας: Ἐπειδὴ νομίζετε ὅτι αἱ μηχαναὶ εἶναι αἰτία τῆς ἀθλιότητος ὑμῶν, ἄγωμεν, διὰ νὰ καταλύσωμεν τὰ ὄργανα ταῦτα τῆς πείνας ὑμῶν.

• Ὁ δικτάτωρ δέλει δηλοποιήσῃ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ συμπολιτεῖαι τῆς ἀρκτώας Ἀμερικῆς εἶναι ἔργον μοχλῶν τῆς Εὐρώπης, δέλουσιν ὅχι μόνον διατηρηθῇ, ἀλλὰ καὶ ἀνξηθῇ.

• Ἡ Ἰσπανικὴ Ἀμερικὴ δέλει διαμοιρασθῇ μεταξὺ τῶν ἡγεμόνων τῆς ἱερᾶς συμμαχίας, ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας τοῦ Μεξικῶ, ἡ ὁποία δέλει ἀνήκει εἰς τὴν Ἰσπανίαν.

• Ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος δέλει εἰπεῖ πρὸς τοὺς Γάλλους: Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὁποίαν μοὶ ἐκάμετε ὑπηρεσίαν· αὕτη δέλει μένει, καθὼς καὶ ἡ ἀνδρία ὑμῶν, διαπαντός. Ἐγχαραγμένη εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀλλὰ τὰ καθήκοντα ἀπαιτοῦσι, ν' ἀναχωρήσητε ἐκ τοῦ βασιλείου μου. Ἐπειδὴ εἰμαι βασιλεὺς ἀπολύτως, ἡ ζωὴ καὶ τὰ κτήματα τῶν ἀπονημόνων μου ἀνήκουσιν εἰς ἐμὲ, ὅταν ἡ πατρίς ᾖ εἰς κίνδυνον. Διὰ νὰ τὴν σώσω, ἐκήρυξα τὸν πόλεμον εἰς τὴν Πορτογαλίαν· τὸ βασιλεῖον αὐτὸ ἐμπεριλαμβάνεται εἰς τὸ ἐδικόν μου, καὶ δὲν φέρει παντελῶς ἐγγύησιν ἡσυχίας· σήμερον ἢ αὔριον τὸ ἐν δέλει καταλύσει τὸ ἄλλο, καὶ χρεωτῶ νὰ προλάβω τὴν καταστροφὴν τῆς Ἰσπανίας. Μοὶ μένει νὰ σὰς ὁμιλήσω περὶ τῆς ἐξ Ἀνδονξάρης ἐκδεδομένης διαταγῆς. Μάθετε, ὅτι τὴν θεωρῶ ὡς πολεμικὸν στρατήγημα.

Τὸ ὄνειρον τοῦτο εἶναι ἀναμφισβόλως ἐνύπνιον ἐγκεφάλου πάσχοντος τὴν νόσον τοῦ ἀπολυτισμοῦ· ἀλλ' ἐξηγεῖ τὰ φρονήματα καὶ τὰ σχέδια τῆς ἀποστολικῆς φιλίας ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας καὶ Πορτογαλλίας.

Τὸ φυλλάδιον τοῦ νομιζομένου Ἰσπανοῦ ὄνειρου τοῦ διαλαμβάνει προσέτι ὅλα τὰ φρονήματα τῆς Ῥώμης περὶ τῆς Ἀγγλίας: Διὰ νὰ θριαμβεύσῃ ἡ Ῥώμη, πρέπει νὰ προσβληθῇ ἡ Ἀγγλία εἰς τὰς Ἰνδίας παρὰ τῆς Ῥωσσίας· εἰς τὴν Ἀνδεράν, παρὰ τῆς Προυσίας· εἰς τὴν Ὀλλανδίαν καὶ εἰς τὰς ἐπικρατείας τῆς Γερμανικῆς συμμαχίας, παρὰ τῆς Γαλλίας καὶ Αὐστρίας· εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, παρὰ τῶν καθολικῶν κατοίκων· εἰς τὴν Σκωτίαν, παρὰ τοῦ φρονήματος τῆς αὐτονομίας· καὶ, ἐντὸς αὐτῆς, παρὰ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐπαναστάσεως.

(Constitutionnel, ἀπὸ Ἰανουαρίου 18.)

Πρὸς τὴν Συντάκτην τῆς Γεν. Ἐφημερίδος.

Κύριε!

Οἱ συμπολιταί μου, κάτοικοι τῆς νήσου τοῦ Πόρου, συναγωνίζονται μὲ πατριωτικὸν ζῆλον ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνος εἰς τοὺς κατὰ θάλασσαν πολέμους μὲ τοὺς γείτονας ἡμῶν Τυρραίους καὶ Πετσιώτας, καὶ πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν μου ἔδρουν προθύμως καὶ εἰς τοὺς κατὰ ξηρὰν πολέμους· καὶ εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Κορίνθου εὐρίσκοντο πολλοί, καὶ ὑπῆγαν ἐφωδιασμένοι ἐξ ἰδίων μὲ πλοῖα, πολεμφοδία καὶ ζωτροφίας, καὶ ἄλλοι ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ γενναίου καπιτάνου Χριστοδούλου καὶ ἄλλων συμπολιτῶν μου καπιτάνων ἐπολέμησαν εἰς Τριπολιτῶν, εἰς Ναύπλιον, εἰς Ἄργος, εἰς Ἀθήνας καὶ ἄλλαχοι. Μάρτυρες τῶν πολέμων τῶν συμπολιτῶν μου ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα γυναῖκες χῆραι, καὶ τόσα ὀρφανὰ τέκνα, τῶν ὁποίων αἱ πατέρες ἀπέθανον μαχόμενοι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ἡ νῆσος Πόρος ἔχει ὀλίγα τῆς γῆς εἰσοδήματα, καὶ οἱ συμπολιταί μου ἔργον ἔκαμαν τὸν πόλεμον κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν. Εἰς μίαν μόνον ἐκστρατείαν ὑπὲρ τῆς Σάμου ἦσαν περίπου ἑπτακόσιοι τῶν συμπολιτῶν μου μὲ τὰ Τυρραῖα καὶ Πετσιώτικα πλοῖα, ἐν ᾧ ἄλλοι ἕως τετρακόσιοι ἐπολέμουν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Κορίνθου. Εἰς τὴν πρώτην Ἑλληνικὴν φρεγάταν, τὴν Ἑλλάδα, εὐρίσκονται ἕως ἑκατὸν συμπολιταί μου. Ἐν ᾧ λοιπὸν καὶ οἱ συμπολιταί μου δὲν ἔλειψαν ποτὲ ἀπὸ τοὺς κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν πολέμους, καὶ ἠνδραγάθησαν πολλάκις, καμμία Ἑλληνικὴ ἑφημερίς δὲν ἀνέφερε τίποτε περὶ αὐτῶν, ἐν ᾧ πολλάκις ἀνέφεραν καὶ ἀναφέρουσι περὶ Τυρραίων, Πετσιωτῶν καὶ Ψαριανῶν. Εἶναι ἀληθινὸν ὅτι αὐτοὶ ἔχουν τὰ πλοῖα, καὶ κατὰ τοῦτο διαφέρουσι τῶν συμπολιτῶν μου· κατὰ τὴν ψυχὴν ὅμως καὶ τὴν καρδίαν δὲν εἶναι κατώτεροι αὐτῶν καὶ οἱ συμπολιταί μου, καὶ τοῦτο ἡμποροῦν νὰ ὁμολογήσωσι καὶ αὐτοὶ οἱ συναγωνισταί των. Ὡς συνανμαχοῦντες καὶ συνανδραγαθοῦντες ἔπρεπε δικαίῳ τῷ λόγῳ νὰ συγκαταριθμῶνται μὲ τοὺς Τυρραίους, Πετσιώτας καὶ Ψαριανούς.

Ὁ σκοπός μου, Κύριε, δὲν εἶναι νὰ ἐγκωμιάσῃ τοὺς συμπολίτας μου· ἀλλὰ μόνον νὰ φανερώσω τὸ ὅποιον γίνεται εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν διὰ τῆς τελείας ἀποσιωπῆσεως.

Μένω κ.τ.λ.

Ἐκ Πόρου 1827 Μαρτίου 3.

Ὁ πολίτης

Κωνσταντῖνος Γ. Δουζής